

Zásady společenského chování – jak se lidé mají chovat

Pro společenské chování se používá i výraz **bonton**. Toto slovo je odvozeno z francouzských slov bon ton, která v češtině znamenají „dobré chování“.

Pro soubor pravidel slušného a zdvořilého chování ve společnosti se používá výraz **etiketa**.

Nejdřív je důležité rozlišit, kdo je společensky významnější osoba a společensky méně významná osoba:

starší	mladší	za společensky významnějšího se považuje
žena	muž	za společensky významnější se považuje
nadřízený	podřízený	za společensky významnějšího se považuje

Pozdrav

Pozdravit se lidé mohou:

1. slovy (= verbální pozdrav)
2. beze slov (= neverbální pozdrav)

První zdraví osoba společensky méně významná.

Pokud někoho potkáme vícekrát za den, nemusíme ho zdravit pokaždé. Stačí jednou.

Musíme rozlišovat, koho zdravíme, a podle toho zvolit vhodný pozdrav – například jinak pozdravíme kamaráda (.....) a jinak jeho rodiče (.....).

V některých situacích zdravíme i cizí lidi, třeba

Jako první podává ruku osoba společensky významnější (starší, žena, nadřízený).

Podáváme pravou ruku (i leváci), ruka má být čistá, suchá.

Pozdravit je slušné, odpovědět na pozdrav je nutné.

Oslovování

Lidem, kteří jsou společensky významnější nebo je blíže neznáme, vykáme a oslovujeme je „pane“, „paní“, „slečno“ atd., a pokud známe jejich příjmení, při oslovení ho použijeme.

Tykání nabízí společensky významnější osoba.

Osoby, kterým tykáme, oslovujeme křestním jménem.

Pokud chceme seznámit dva lidi, jako první představujeme osobu méně společensky významnou, například:

Někteří lidé mají akademický titul – i ten se používá při oslovení – například: